

**KATEHEZE U GODINI ZAHVALE ZA SLIKU MILOSRDNOG ISUSA
I DNEVNIK SV. FAUSTINE
(2023. – 2024.),
pripremaju: Sestre Milosrdnog Isusa (Sisak)
22. srpnja 2024.**

Isuse, uzdam se u Tebe!

Kako je velik i neprocjenjiv dar imati oči, gledati prekrasna prostranstva koja je Bog stvorio oko nas, diviti se svemu lijepom, očima prepoznati potrebe drugih oko sebe... No, koliko smo zapravo svjesni toga dara? Većina nas ni ne razmišlja o tome – ali oči su dar. Svakoga dana imamo priliku gledati, vidjeti, prepoznati, doživjeti stvarnost oko sebe. U samo jednom trenutku istim pogledom potičemo svoje srce da se veseli ili tuguje, da pomogne nekome ili odmogne, da slavi ili da proklinje. Sve to i puno više od toga možemo učiniti samo jednim pogledom. A svaki dan je i prilika do skinemo sa svojih očiju mreke kojima krivo gledamo, krivo mislimo, krivo osuđujemo, krivo izabiremo. Kako li je teško ostati čista i zdrava pogleda kada su oko nas toliki strahovi, negativne riječi, slike kojima ranjavamo svoju dušu, čak i prljamo – a za to je dovoljan samo jedan pogled, jedan treptaj oka. Dopuslimo Isusu da otvori

oči naše duše, da otvori oči našega srca, kako bismo svijet i ljude oko sebe promatrali Njegovim pogledom punim milosrđa i ljubavi.

Milosrdni pogled

Čovjek kao da je navikao na poglede drugih kojima, ne uvijek, ali često, bivamo odmjereni: kako izgledamo, kako se oblačimo, kako hodamo... U razgovoru i kontaktu s drugom osobom sve teže usmjeravamo svoje oči prema očima te osobe. Dok razgovaramo, često pogledavamo u različite vrste ekrana, gotovo i ne obraćajući pažnju na svog sugovornika, već svoj interes usmjeravamo prema uređaju: je li nam netko poslao poruku, zvao nas... A svojim pogledom možemo dati do znanja je li nam do susreta s određenom osobom stalo ili nije. Tako činimo mi ljudi, ali ne i Bog. Bog u Svojoj ljubavi upravlja k nama Svoj pogled pun milosti i sažaljenja nad našom nemoći i našim grijesima. Bog Svojim pogledom traži naše duše koje su često zalutale i odlutale iz Njegova vidokruga. On nas ne želi izgubiti i želi nas uvijek imati „ispred očiju“. I onda kada mi Njega ne tražimo i kada svoj pogled okrećemo na drugu stranu, On nas gleda, jer nas želi imati blizu Sebe. Koliko često Njegov milosrdni pogled mora patiti dok gleda kako izabiremo krive puteve. Sveta Faustina je imala pogled usmjeren na Krista. Znala je da je sigurna samo vršeći Njegovu volju i hodeći Njegovim putevima. Tako je bilo i sa slikanjem slike koju joj je Isus zadao da nacрта. Za Svoj pogled s te slike Isus je rekao: **Moj pogled s te slike je moj pogled s križa.** (Dn 326) Nije li ta misao dovoljna da čovjek zastane, promisli i u tišini se zagleda u te oči koje su gledale ljude koji su se u trenutku Isusove muke nalazili oko Njegova križa? Kako snažno ta misao dotiče naše srce koje kao da ubrzava otkucaje jer osjeća kako Isusov pogled prožima cijelo tijelo i dušu. Isusov pogled s križa ne osuđuje, nego ljubi. Mi smo ti koji često sudimo svoju braću i sestre jer nisu po nekim našim „mjerilima“, našim idejama i savršenim stereotipima. Isusov pogled razbija naše okvire i jednostavno svakome od nas govori: „Volim te.“ Voli svakoga od nas upravo onakve kakvi jesmo; to ne znači da voli naše grijehе – to nikako, već znači da voli u nama ono što je On stvorio, a ne što smo životom stekli. Voli nas jer je u nama zapisan Njegov identitet – Dijete Božje. Isus voli svakoga od nas i svakoga od nas gleda tim istim milosrdnim očima kao s križa. Jednom prilikom Isus je Svojim apostolima rekao: *Blago vašim očima što vide, i ušima što slušaju. Zaista, kažem vam, mnogi su proroci i pravednici željeli vidjeti što vi gledate, ali nisu vidjeli; i čuti što vi slušate, ali nisu čuli.* (Mt 13, 10-17) Kako li su snaže te riječi: kao da su ovoga trenutka upućene i nama, odjekuje u našim srcima upravo to – **blago vašim očima što vide...** A što to one danas vide? Vide Otajstvo Euharistije i svakodnevne Isusove žrtve na oltarima diljem svijeta koje gledamo očima vjere. Kojeg li prekrasnog Otajstva i dara koji nam je On ostavio. Svakoga dana se možemo sititi tom Bjelinom, Presvetom Hostijom, zastati na trenutak, usmjeriti svoj pogled prema Njemu i srcem zapjevati riječi drage nam pjesme: „Gledaj, On te gleda...“ Kako je malo potrebno duši da se napuni barem na trenutak uz svoga Gospodina. Naša duša žudi za Gospodinom, žudi za Njegovim pogledom jer Njegov pogled

umiruje, tješi, hrabri, osnažuje. Isusov pogled je kao lijek našoj duši jer On ju poznaje do u dubine. Osnaženi pogledom Milosrdne Ljubavi svakoga dana možemo, kajuci se za svoje grijeha i propuste, izabirati da svijet i ljude oko sebe želimo gledati Isusovim očima, očima ljubavi. Neka nam svima u odluci da očistimo svoj pogled i usmjerimo ga još više i snažnije prema Kristu, našem Spasitelju, poticaj bude molitva sv. Faustine: „Pomozi mi, o Gospodine, da moje oči gledaju milosrdno: da nikada ne sumnjičim i ne sudim po vanjštini, nego da spoznajem što je lijepo u dušama mojih bližnjih i pomažem im.“ (Dn 163)

Razmatranje pred slikom Milosrdnog Isusa

Prije nego započnem susret s Isusom s te slike, umirit ću svoje misli i osjećaje kako bi On mogao zahvatiti moje srce i dušu govoreći mi riječi koje liječe. Pozorno ću promotriti svaki detalj slike ispred koje se nalazim sjedeći, stojeći ili klečeći, kako mi je već ugodnije, kako bih se mogao što bolje susresti sa svojim Gospodinom. Danas svoj pogled posebno usmjeravam na Isusove oči, na Njegov blag i umirujući pogled koji poznaje i proniče moje srce i dušu i vidi najskrivenije tajne koje znamo samo On i ja. Kako se sada osjećam dok gledam Isusa u oči, je li mi taj pogled mio i drag srcu? Možda ne mogu dugo zadržati pažnju na Njegovim očima, možda osjećam sram, strah, a možda mi je lijepo i, gledajući u Njegove oči, ne mogu se zasititi pogleda koji me dotiče i usrećuje.

Gledajući u Isusove oči, pokušat ću zamisliti što On misli o meni sada dok me gleda? Želi li mi reći nešto ili Mu je jednostavno dovoljno, kao i meni, samo da je tu? Što meni znači ovaj pogled? Što se krije u Isusovim očima? Kako Gospodin gleda mene?

Isusov pogled je oprost, Isusov pogled je ljubav...

Kakve su moje oči i moj pogled prema drugima? Gledam li druge pogledom osude ili pogledom ljubavi?

Isuse, daj da moj pogled uvijek bude usmjeren prema Tebi kako bi cijeli moj život bio odraz onoga što Ti želiš od mene. Molim Te, o dobri Isuse, neka me Tvoj pogled uvijek čuva na putevima moga života kao pogled dobrog roditelja koji neprestano promatra i čuva svoje dijete, a da ono to ni ne primjećuje.

Svjedočanstvo – Isusov pogled

Moj prvi istinski susret sa slikom Milosrdnog Isusa dogodio se u vrijeme najveće čežnje za Bogom. Put obraćenja počeo je koju godinu ranije, kada sam se našla na samom dnu beznađa. Upravo tu me strpljivo čekao Gospodin. Veći dio moga života prošao je u lutanju, a svoj pogled prema Bogu usmjerila bih samo pritisnuta nekom nevoljom. Moja vjernost ne bi dugo

trajala, zaboravljala bih ubrzo Božju milost, uzdajući se samo u svoje snage. Sve do jednog dana kada su se preko noći urušili svi moji snovi, planovi, želje, samopouzdanje... Rutinski pregled – rijetka dijagnoza s mogućim kobnim ishodom, nemogućnost operacije. Neizvjesnost, strah, panika, nemoć, zavlada su mojim životom. Liječnici su slijekali ramenima, a ja tonula u očaj.

Jednog dana, u jednoj posebnoj ordinaciji, slomljena pogleda uprta u raspelo na zidu, zavapila sam u sebi: „Bože, samo mi Ti možeš pomoći.“ U tom trenutku, koji je bio samo trenutak, a opet cijela vječnost, upravo onako kako na slici iz tame izlazi i obasjava svjetlošću, u tom trenutku Isus je ušao u moj život. Osjećaj tople ruke na ramenu, tako stvaran, utjeha, neobjašnjiva radost. Trenutak u kojem jednostavno – ZNAŠ! Ušla sam u tu ordinaciju obavijena tamom, a izašla obasjana svjetlom. Započeo je moj hod s Isusom. Bila sam poput oduševljenog djeteta; željela sam odjednom sve znati o Isusu, upoznati Ga, čitati Njegovu Riječ, služiti Mu. Opčinjena susretom s Njegovom ljubavlju i milošću, zamišljala sam Njegovo lice. Tražila sam obličje svoga Spasitelja. Mnogi prikazi, pa ni razne slike Milosrdnog Isusa nastala nakon izvorne, a koje sam viđala u crkvama, nisu mi pružale ono što sam tražila. Nedostajala mi je toplina koje sam se sjećala iz one ordinacije. A onda sam se našla pred pomalo drugačijom slikom Milosrdnog Isusa, nego sam navikla; a to kako sam sada, nakon susreta s Njim, vidjela tu sliku, oduzelo mi je dah. Bila je to prva slika Milosrdnog Isusa. Prvo što me potpuno obuzelo bile su Isusove oči. Njegov miran pogled iznenađuje, tjera da se zastane. To nije pogled prijezira prema grješnicima, već tuge i žalosti zbog neuzvrćene ljubavi. Gledajući u Njegove oči, sjetila sam se trenutaka kada Ga nisam dovoljno ili uopće voljela. Obuzeli su me tuga i sram. Već narednog trenutka taj pogled blista, tješi, blagoslivlja, podiže... Usta samo što ne progovore. Toplina kojom zrači Isusovo lice na toj slici, to je ona toplina ruke na mom ramenu. To je moj Bog, moj Spasitelj. Čula sam da je Isusov pogled na toj slici Njegov pogled s križa. Jedino je Isusov pogled s križa mogao olakšati moj križ i pretvoriti ga u slatko breme. Pogled koji je i u patnji topao i blag, uči me kako se nosi križ.

Isus me još uvijek čuva tu: stanje „neobjašnjivo“ miruje, liječnici se čude... Božje se milosrđe u mojem životu proslavlja svakim novim danom koji dobivam na dar. Hvala Ti, Isuse! Uzdajem se u Tebe!

Sestre Milosrdnog Isusa, Sisak

lektura: Marija Vuković